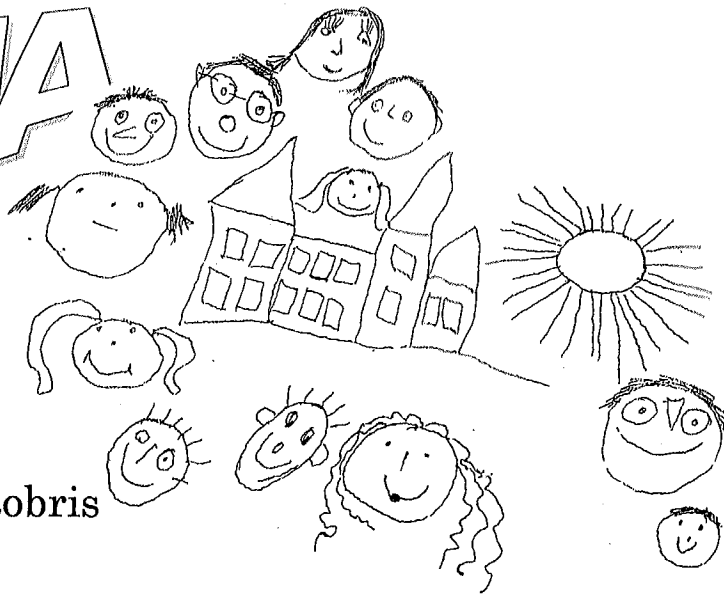

PASACIŅA

Nr. 47 OTRDIENA, 2006.gada 31.oktobris
CENA: VIENS PALDIES

„PASACIŅA” OKTOBRĪ ❖❖❖

Oktoberis ir krāšņo lapu un vēju mēnesis. Tas ir arī veļu laiks, kad no rudenīgām ielejām un purviem veļas pelēkas miglas kamoli – veļi, un ievēlas katrā sētā. Mēs sakām – tas ir klusais laiks. Rudens miers ir pašas dabas iekārtots – zeme aizmieg rudens salnās, bet tradicionālie ziemas darbi vēl nav sākti. Dabas pulkstenis ir iegriezis miera stundu, kurā teorētiski būtu laiks domāt par apcerīgākām lietām.

Oktoberis „Pasaciņā” bijis radošo aktivitāšu laiks. Sagatavošanas grupas bērni darbojās itin rosīgi. Viņi iesaistījās zīmējumu konkursā „Reiz bija...” ko izsludinājis Rīgas bērnu un jauniešu muzikālais teātris RĪBĒJa MuTe. Bērni ar zīmējumiem izstāstīja teiku „Kāpēc koki nerunā.” Pēc Valmieras Novada fonda lūguma bērni uzzīmēja Ziemassvētku apsveikumu kartiņas, kuras iespiedīs tipogrāfijā. Iegūtie līdzekļi tiks ziedoti labdarībai.

Klusais mēnesis ir grāmatu lasīšanas, teiku un pasaku stāstīšanas laiks, un tas „Pasaciņā” noslēdzās 27.oktobrī ar pasākumu „Pie pasaku pūra”. Vecmāmiņas pasaku kamolītis vispirms ripoja pie pašiem mazākajiem bērniem, kuri pārējiem pasākuma dalībniekiem nospēlēja pasaciņu par ežuli, tad pie trešās grupas bērniem, kuri stāstīja Sutejeva pasaku „Trīs kaķēni”, tad tālāk pie 4.grupiņas audzēkņiem, kuri izspēlēja pasaciņu „Zem sēnītes”. Sagatavošanas grupas bērni mums nospēlēja muzikālu pasaku „Vilks un septiņi kazlēni”, kuru arī ietinām vecmāmiņas pasaku kamolā. Ar skaļu klauvēšanu pie durvīm, ciemos pie bērniem bija atskrējis Vecais Vilks. Viņam ļoti, ļoti patīk lasīt bērniem pasakas gan par viņu pašu, gan par visiem viņa radiem. Tā mēs uzzinājām vilka piedzīvojumus no pasakām „Trīs sivēntiņi” un „Sarkangalvīte”.

Tūlīt pāršķirsim kalendāra lapu ar uzrakstu „Novembris”. Tas būs kārtējais spraiģā darba mēnesis.

 Sarma

„PASACIŅAS” ĪSZIŅAS ❖❖

✓ 26.oktobrī uz savu pirmo sēdi sanāca Kauguru pagasta pirmsskolas izglītības iestādes „Pasaciņa” padomes locekļi, kurus ievēlēja vecāku kopsapulce septembra mēnesī.

Par padomes priekšsēdētāju atkārtoti ievēlēja Zintu Jansonī.

Tika runāts:

- par iesaistīšanos SEB Unibankas projektu konkursā sportisko aktivitāšu nodrošinājumam.
- par batuta ikdienas pielietojuma nepieciešamību.
- par Ziemassvētku kartiņu zīmēšanu labdarības projektiem
- par Ziemassvētku tirdziņa rīkošanas nepieciešamību. Par iegūtajiem līdzekļiem Ziemassvētku loterijā un tirdziņā, 2007.gada pavasara mēnešos tiktu uzstādīti rotaļu laukuma elementi bērniem vecumā līdz 3 gadiem.

Ziemassvētku tirdziņš plānojas š.g. 9.decembrī „Pagastmājā”. Šajā datumā tiks iedegta arī pagasta galvenā egle un sniegts neliels koncerts. Jāsāk laikus domāt par pārdodamo „preci”.

- par laika apstākļiem piemērota bērna apģērba nepieciešamību bērnudārzā ikdienā, lai varētu nodrošināt dienas režīmā paredzētās pastaigas ārā.
- par folkloras kopas piedalīšanos nākošā gada folkloras kopu festivālā Bauskā 19.un 20.maijā par tēmu „Pūrs”.
- par TV bērnu ikdienā. Vecāki iesaka veidot multiplikāciju filmu kolekciju, kura ir bērniem labvēlīga, bez fiziskas un emocionālas vardarbības elementiem.
- par novembrī darāmo – „Ķirbju rudens modes skati”, salātu balli, utt.

Nolēma: darba grupu sasaukt jau tuvākajā laikā novembra sākumā.

 Ineta

Pēc pasākuma „Pie pasaku pūra” 4.grupas bērni stāsta:

Renāts – sagaidājām pasaku vecmāmiņu. Viņa ripināja kamoliņu. Visi līda zem lielas telts – zem sēnītes. Tur bija kazlēni. Vilks apēda kazlēniņus. Es biju sēnīte. Lija lietus, dzīvnieciņi bija salijuši un līda zem sēnītes. Uzspīdēja saulīte un visi tad līda ārā.

Vineta – es biju lapsa. Es skrēju pa jokam zaķim pakaļ. Vēl bija vardīte, zvirbulis, skudriņa, taurenītiņš.

Armands – mēs izgriezām lukturišus un nesām lejā uz zāli. Ritināja kamoliņu. Es biju zaķis.

Rinalds – skudriņa gāja apakšā zem sēnītes. Arī pelīte, taurenītis, zaķis, varde. Lauriņa parādīja saulīti un visi dziedāja.

Tomass – zālē bija vilks un apēda kazlēniņus. Tas bija vecā vilka dēls. Vilks līda arī pa skursteni un apēda sivēntiņus.

Emīlija – zālē bija kamolītis. Tas runāja. Es biju vardīte un lēkāju. Aizlecu pie sēnītes. Zem sēnītes bija zaķis un zvirbulis. Lielie bērni dziedāja. Lieliem bērniem vilks apēda kazlēnus.

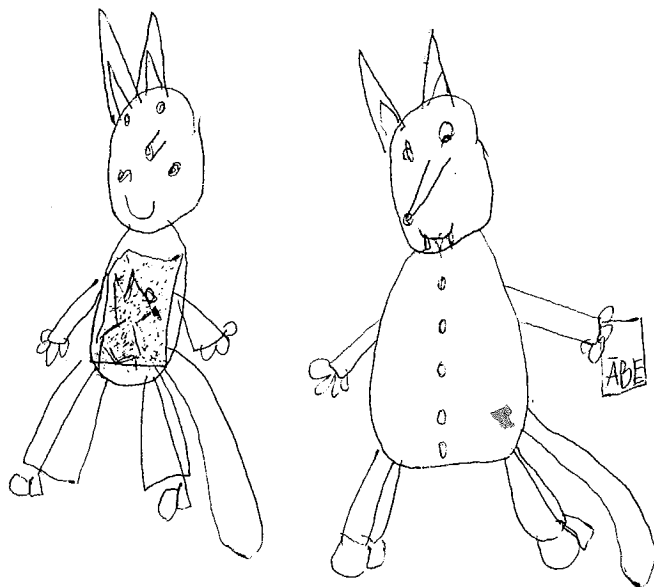
Ance – es pati uztaisīju lukturīti un aiznesu uz zāli. Tomasam tētis lasīja par vilku. Vilks apēda kazlēnus. Man patika pasaciņa par vilku.

Simona – bija dzimšanas diena pasakai. Bija pasaka par ruksīšiem. Es biju pelīte un palīdu zem sēnītes. Sēdēju kamēr uzspīdēja saulīte.

Aleksandra – es biju skudriņa. Nevarēju atrast sēnīti. Tā bija maza. Patika mazie bērni ar ezīti.

Jānis – mēs dziedājām. Es biju zvirbulis. Atnāca vilks un sacīja pasaciņu par ruksīti. Vēl viens mazāks vilks bija. Viņš ķēra kaziņas. Mēs arī tur bijām.

Laura – zālē bija teātris. Mēs to spēlējām. Es biju saule. Patika vilki un tā grāmatiņa par trim sivēntiņiem. Kaķēni patika. Tie bija balti un melni, un ielēca ūdenī.

Drošai bērņibai

Par drošu bērņību

No 12.oktobra līdz 31.decembrim Latvijā notiek viena no vērienīgākajām kampaņām pret vardarbību **Par drošu bērņību**. Tās mērķis ir pievērst vecāku un arī bērnu uzmanību tam, cik svarīga ir pozitīva audzināšana. Idejas autori un projekta koordinatori ir organizācija *Fundacija Dzieci Niczyje* no Varšavas un OAK fonds. Kampaņu Latvijā īsteno centrs *Dardedze*, un par tās patronesi kļuvusi Valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga.

Kampaņa Par drošu bērņību vienlaikus notiek septiņās Austrumeiropas valstīs – Latvijā, Lietuvā, Moldovā, Polijā, Ukrainā, Bulgārijā un Maķedonijā.

„Līdz šim mums bijušas vairākas sociālas kampaņas pret vardarbību. Šī ir akcija, kurā mēs vairāk stāstām par labo” saka Agnese Megne, centra *Dardedze* valdes priekšsēdētāja. Vēl pirms pieciem gadiem, vairums centrā nokļuvušo bērnu bija no tā dēvētajām nelabvēlīgajām ģimenēm. Pēdējos gados te arvien biežāk nokļūst bērni no it kā labām ģimenēm, kur vecākiem vienkārši pietrūkst padoma, kā disciplinēt savu bērnu. „Lielākajā daļā ģimeņu ir skaidrs, ka bērnu sist ir slikti. Mūsu vecāki to ir iemācījušies. Taču tiek aizmirsts, ka bērnu arī ar vārdiem var sāpīgi sist un izmainīt visu viņa dzīvi, pazemojot un neceļot viņa pašapziņu. Vecākiem daudz lielāka uzmanība būtu jāpievērš bērnu emocionālajai audzināšanai. Mammām un tētiem būtu jāiemācās ieklausīties savos bērnos, kad viņi stāsta, kā klājies bērnudārzā vai skolā. Katram no vecākiem būtu jāiemācās veltīt dienā vismaz 20 minūšu nedalītas uzmanības savam bērnam. Runāt, nevis mizojot kartupeļus, bet skatoties bērnam acīs. Jānoliek kartupeļi un gludeklis, lai bērns justos mūsu uzmanības cienīgs.”

Kampaņas laikā laikrakstā *Diena* tiek publicēti raksti par bērnu audzināšanu, par pamatu ņemot 10 vadlīnijas veiksmīgai bērnu audzināšanai.

Desmit soļu veiksmīgai bērnu audzināšanai

1. **Mīlestība** ir vissvarīgākā bērnu vajadzība.
2. **Uzmanīgi klausies** tajā, ko bērns tev saka.
3. **Ir svarīgi noteikt ierobežojumus** pat tajās ģimenēs, kur valda vissirsnīgākās attiecības.
4. **Smieklis un jautrība** var palīdzēt atvieglot saspringtu situāciju.
5. **Mēģiniet paskatīties** uz lietām ar bērna acīm.
6. **Paslavē un iedrošini** savu bērnu.
7. **Cieni savu bērnu** tāpat kā cieni citus pieaugušos.
8. **Izstrādā** dienas režīmu.
9. **Ir noteikumi, kuri ir svarīgi** katrā ģimenē.
10. **Neaizmirsti pats savas vajadzības.**

Izmantots materiāls no laikraksta *Diena* /19.10.06./

Kāpēc svarīgi bērnam teikt: „Es tevi mīlu!”

Pirmais likums, par ko tiek atgādināts kampaņā *Par drošu bērnbūvi*, ir mīlestība kā vislielākā bērna vajadzība. „Jo vairāk tu spēsi apliecināt mīlestību savam bērnam, apmīļot viņu, apskaujot un noskūpstot, un pasakot viņam: „Es tevi mīlu”, jo vairāk viņš vēlēties tev pierādīt, ka ir tavas mīlestības cienīgs. Mīlestība ceļ bērna pašapziņu un pārliecību par sevi” uzsver kampaņas rīkotāji.

Visi vecāki mīl savus bērnus, bet daži nezina, kā to darīt, pārliecināta ģimenes psihoterapeite Laura Ļebedeva. Visbiežākais iemesls tam esot fakts, ka pieaugušie paši bērnbūvē nav piedzīvojuši mīlestības pilnu audzināšanu. „Taču pilnīgi visi, ja vien vēlas var kļūt par labiem vecākiem,” uzsver L.Ļebedeva. Viņasprāt, ir divas būtiskas lietas audzināšanā, attieksme pret kurām sabiedrībā mainās. Pirmā ir pēriens kā soda metode, otrā – tas, cik daudz uzmanības tiek veltīts katram bērnam.

Bez žagariem

Vēl pirms 10-15 gadiem pēriens tika uzskatīts par normālu audzināšanas metodi. Ja bērns tika pieķerts nopietnā pārkāpumā, viņš gandrīz vienmēr tika sodīts ar pērienu ar siksnu vai žagaru, pārliecinājusies psihoterapeite. Mūsdienās pērienu vairs nekādā gadījumā nesaista ar bērnu disciplinēšanu. Taču, pēc psihologu 2004.gadā Latvijā veiktajiem pētījumiem, 43% bērnu atzinušies, ka reizēm tiek pērti, un 9% pēc pēršanas ir bijušas sitienu pēdas, 12% pirmsskolas vecuma bērnu mammu un 27% tēvu uzskata – ja bērnu nepērs viņš izlaidīsies.

Cilvēki aptvēruši, ka sist bērniem ir slikti, tāpat kā kliegt uz viņu. Taču viņi joprojām paceļ roku pret savu bērnu, tikai tad tas tiek slēpts, pārliecināta psihoterapeite. „Varbūt problēma ir tā, ka vecākiem nav citu instrumentu bērnu sodīšanā. Ja bērns ir nobastojis stundas, tad, vecākuprāt, tas ir pārkāpums, par ko bērns jāsoda. Un viņi ķeras pie tās soda metodes, ko paši ir piedzīvojuši.”

Uz pusaudžiem ļoti efektīvi darbojoties dažādu ierobežojumu metode. Piemēram, par to, ka dēls vai meita no ballītes pārnākuši vēlu naktī, uzliek mājas arestu vai nosacījumu, ka no nākamās ballītes jāatgriežas mājās daudz ātrāk par atļauto laiku. Dažkārt esot pieļaujams samazināt kabatas naudu. „Ir situācijas, kad pusaudžim jāļauj piedzīvot, kas notiek, ja viņš turpina, piemēram, nepildīt mājas darbus. Viņam jāsaprot, ka līdz kaut kādai robežai viņš darbojas nesodīti, bet pēc tās robežas pārkāpšanas neko labot vairs nav iespējams,” uzskata L.Ļebedeva.

Mazajiem bērniem esot ne vien jāskaidro, kas ir labi un kas – slikti, bet arī jāmēģina saprast viņa rīcības

motīvus. Bieži vien bērns klaigā, kliež, niķojas, pieprasīdams sev vecāku uzmanību, kuras viņam trūkst. Mums jāpajautā pašiem sev, vai patiešām visu to laiku, ko varam veltīt bērnam, mēs viņam arī veltām,” saka L.Ļebedeva. „Viena no klasiskajām kļūdām ir vakari pie televizora, kad it kā visa ģimene ir kopā, bet laiks tomēr netiek atdots bērnam. Jāsaprot, ka svarīga ir katra minūte, pavadīta kopā ar bērnu.”

Kopā ar bērnu

Vēl nesenā pagātnē mazi bērni bieži tika atstāti mājās vieni paši vai arī viņus pieskatīja vecākie brāļi un māsas. Tagad nevienam vairs neliekas, ka tas ir pareizi, novērojusi ģimenes psihoterapeite. Vēl vairāk – likums aizliedz pirmsskolas vecuma bērnus atstāt bez pieaugušo uzraudzības. Tomēr L.Ļebedenko saka – viņa nezina tādus vecākus, kuri uzskatītu, ka viņi ar saviem bērniem pavada pietiekami daudz laika.

Tā kā ģimenēs bieži vien cits nekas neatliek kā abiem vecākiem doties pelnīt naudu, bērni nereti paliek bez mammas vai tēta uzmanības. „Varbūt ir vērts padomāt, vai nevar atgriezties no darba mājās ātrāk, lai vakaru pavadītu ar mazo, un darbus izdarīt tad, kad bērns aizmidzis.” Turklāt tagad vīrieši un sievietes vairāk nekā iepriekšējās paaudzēs cenšas viens otru atslogot mājas darbos – kamēr viens strādā, otrs nomazgā traukus. Kamēr viens ieliek netīrās drēbes veļas mašīnā, otrs padarbojas ar bērnu. „Veselīgās ģimenēs visi pienākumi tiek dalīti vienādās daļās,” secinājusi L.Ļebedeva. Tas nozīmē to, ka aizvien vairāk vīriešu grib savu brīvo laiku pavadīt kopā ar bērniem, nevis pie televizora. „Kādreiz tēvu aicināja piedalīties bērna audzināšanā, kad viņu vajadzēja sodīt. Tagad tēvi aktīvi piedalās arī attīstošajā audzināšanā,” saka psihoterapeite. Līdz ar to veidojas līdzvērtīgs sieviešu un vīriešu lomu sadalījums, un abiem ir vienlīdz daudz iespēju piedalīties bērnu audzināšanā.

Laikraksts Diena 19.10.2006./

„PASACIŅA” ATGĀDINA !!!!!!!

Vecāki!

Novembris ir viens no gada tumšākajiem mēnešiem.

„**Kļūstiet redzami!**” — tā uzrunā saukļi no dažādiem plakātiem un reklāmas rullīšiem masu informācijas līdzekļos.

Gan jūsu bērnu, gan jūsu pašu drošībai, ir pienācis laiks izmantot **atstarotājus!**

Saudzēsim un mīlēsim sevi un savus tuvākos!

„PASACIŅAS” VALODIŅA

☺ Ričardiņš /2.gr./, sēžot uz podiņa, uzrunā auklīti:

- Nāc, paskaties, kur liela ķemme.

Auklīte:

- Kur?

Ričards norāda uz grīdas birsti:

- Nu, re, kur!

☺ 5.grupas bērni dodas pastaigā. Ivita:

- Audzinātāj, es saozu sniegu!

Viola:

- Kā tas var būt? Vēl taču ir zeltains rudens?! Kā tad tu to sajūti?

Ivita:

- Man tāds deguns, kas visu saož.

☺ Sagatavošanas grupā risinās pārrunas par rudeni – par vēju, par nokrišņiem, par mākoņiem. Viola:

- Pastāstiet, kādi šodien ir mākoņi?

Megija:

- Pelēki. Laikam nosmērējušies pa dubļiem!

☺ Pēc slimošanas grupā atgriezies Ričards Aleks. Audzinātāja:

- Sveiks, Ričard! Prieks tevi redzēt atkal veselu.

Ričards Aleks:

- Jā. Vispār es esmu vesels, tikai dažreiz pašķaudu, bet no deguna gan ārā vairs nekas nelec!

SVEICAM !

DZIMŠANAS DIENĀ

Kad rakstiņa nemācēju,

Paraugos paraugā;

Kad dzīvot nemācēju,

Paraugos ļautiņos.

/L.t.dz./

Renarts Stīgis	8.X
Matīss Knopkins	14.X
Ričards Aleks Rozenbergs	15.X
Viola Tupikēviča	16.X
Gustavs Līdaka	17.X
Kristīne Āboliņa	18.X
Māra Rudīte Gailīte	18.X
Larisa Akulova	23.X
Elīna Evita Ķepsne	25.X
Tatjana Sovurenkova	25.X
Simona Grāpēna	30.X
Ričards Kaulakans	30.X

VĀRDA DIENĀ

Pasasmēju smieklīnam –

Kas smieklam nesasmēja?

Kas smieklam nesamēja,

Tas pats lieti nederēja

/L.t.dz./

Lāsma	1.X
Dinija	16.X
Daiga	16.X
Elīna	19.X
Amanda	26.X
Rinalds	31.X

„PASACIŅAS” DARBIŅI

Tēmas novembrī:

✓ *Mārtiņa gailīši dancīti veda*

✓ *Mazs bij' tēva novadiņš*

✓ *Veselības nedēļa*

☺ Izstāde – konkurss „Ķirbju rudens modes skate” 6.-10.11.

☺ Salātu balle „Mārtiņdienā salāti cieņā” 10.11.

☺ Svinīgs brīdis veltīts Latvijai 17.11.

„PASACIŅAS” PALDIES

☺ Lielu lielais **PALDIES** Tomasa tētim Ansim par atraktīvo pasaku stāstīšanu rotaļu rītā „Pie pasaku pūra”.

☺ Sagatavošanas grupa **PALDIES** saka Kristas mammai par grupai dāvātajiem krāsu zīmuļiem un zīmuļu asināmajiem.

☺ **PALDIES** Kristai un Matīsam par salasītajiem kastaņiem fizikultūras zāles „bumbiņu” baseinam.

 Redaktore - Ineta

 Korespondente -

Sarma

 Datorsalikums - Anita